

korte mededelingen

Welke kast prefereert Gekraagde Roodstaart?

Een veertiental vogelwerkgroepen en enkele individuele vogelaars hebben zich bereid verklaard hun medewerking te verlenen aan een onderzoek naar de eisen die de Gekraagde Roodstaart stelt aan nestkasten en andere niet-natuurlijke broedplaatsen. De literatuur hierover is meestal erg summier en niet zelden tegenstrijdig. Een gedegen onderzoek is te meer geboden omdat de soort achteruit lijkt te gaan. Er zijn vragenlijsten samengesteld en aan de medewerkers toegezonden. De ingevulde formulieren worden graag in de periode augustus-september terugontvangen. Voorlopig beperkt het onderzoek zich tot het seizoen 1980. De bevindingen zullen worden gepubliceerd. Op basis van de verstrekte en verwerkte gegevens zal het dan hopelijk mogelijk zijn verantwoorde aanbevelingen te doen voor de bouw van de meest geschikte nestkasten voor de Gekraagde Roodstaart.

- B. Verheijen, Mariastraat 46, 5738 AJ Mariahout, 04992-1426 (contactadres voor Noord-Brabant en Limburg) & G. van Waversveld, Lindelaan 29, 3971 HA Driebergen-Rijsenburg, 03438-3063 (contactadres voor de overige provincies).

Kuifleeuwerik broedt op plat dak

In het vorige nummer (pag. 41) lees ik een bericht over een broedgeval van een Kuifleeuwerik op een dak te Hilversum. Dat een Kuifleeuwerik wel op een plat grinddak broedt werd in 1979 bevestigd in ons kantoorwinkelflat, drie-hoog. Op het dak van het middengedeelte, eerste verdieping, heeft een paartje drie jongen grootgebracht. Op de tweede en derde verdieping konden wij door de ruiten de oude vogels en later ook de jongen goed volgen. Ondanks de drukte in de aan alle vier zijden oprijzende kantoren, verschenen de oude vogels steeds weer op de rand van het dak en doken dan naar beneden om de jongen te verzorgen. Het nest lag dicht bij de ruiten onder wat verdorde onkruidopslag. Voor zover mij bekend zijn de jonge vogels goed uit hun nestkuip (ongeveer 20 bij 20 meter) weggekomen.

- D.J. Willemsen, Buitenweg 16, 7553 BC Hengelo (O.).

Streeknamen van stootvogels

In het kader van een onderzoek, verzoek ik bewoners van de provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg mij streeknamen van roofvogels mede te delen, alsook de streeknaam die moet dienen ter aanduiding van de roofvogel in het algemeen. Iedere inzending wordt in dank aanvaard.

- Gilbert Van Der Krieken, 't Hoogste 45, 2680 Bornem, België.

Trekvogels verbranden in gasvlammen

Volgens de Nederlandse Aardolie Maatschappij komt het nauwelijks voor dat grote hoeveelheden vogels de dood vinden in de gasfakkels die bij sommige proefboringen en op enkele plaatsen in Groningen en Noord-Drenthe branden. Daarvoor zouden de vlammetjes van de gasontlading te klein zijn. Bij het zogenaamde 'affakkelen' (waarbij grote hoeveelheden gas worden verbrand) komt zó veel lawaai te pas dat de vogels daardoor, zo zegt men, afgeschrikt zouden worden. Héél incidenteel vinden onze mensen dode vogels, terwijl de installaties toch heel geregeld worden gecontroleerd.

Bij de NAM weet men ook te melden dat vogelsterfte op de boorputten op zee meer voorkomt dan op het vasteland. Dat ligt voor de hand, zo zegt men van de NAM, zo'n platform is het enige vaste punt in een zeer wijde omgeving en het licht van de vlam trekt natuurlijk vogels aan. Maatregelen die het sterven van de vogels moeten voorkomen zijn moeilijk te nemen.

Het kamerlid C.A. van den Anker wil dat staatssecretaris G.C. Wallis de Vries (CRM) iets doet tegen de grote sterfte bij olieboortorens op de Noordzee. Trekkende vogels worden levend geroosterd door de grote gasvlammen boven de torens. Vroeger werden de lampen op de boorplatforms gezet, die de vogels afschrikken.

De staatssecretaris antwoordde hierop dat op het Nederlandse deel van het continentaal plat alleen afgefakkelt wordt als gasputten worden getest, dat gemiddeld 10 maal per jaar geschiedt. Twee jaar geleden heeft de inspecteur-generaal der mijnen bericht gezonden aan vergunninghouders waarin wordt medegedeeld dat productieproeven dienen te worden gestaakt, zodra de kans bestaat dat trekvogels gevaar kunnen lopen. Zou hiermee deze kwestie 'gestust' zijn?

De Stichting Het Vogeljaar heeft de heer Van den Anker alle literatuur-gegevens verschaft die voorhanden zijn. In Nederland werd deze kwestie het eerst in het boek 'Trekvogels' naar voren gebracht, waarna in 'Het Vogeljaar' 27(3):124-127 - juni 1979 - een Nederlandse vertaling werd gegeven van het eerste (Noorse) artikel over dit onderwerp!

Ook Doniawerstal start onderhoud houtwallen

In Doniawerstal is op 10 maart een begin gemaakt met het onderhoud van houtwallen en bosjes. Bij de wallen zullen de afasteringen worden verbeterd of door nieuwe vervangen, terwijl de beplanting zal worden uitgedund of gesnoeid en er verder ook eventuele wondbehandeling zal plaatshebben.

ben. Er worden greppels gegraven of opgeschoond. De grondeigenaren of pachters zijn nu de komende jaren van het onderhoud af, want de gemeente kreeg hiervoor f 250.000,— subsidie via het Integraal Structuurplan Noorden des Lands (de zogenaamde ISP-pot). De Heidemij verzorgt de technische uitvoering van het project, dat ruim honderd manweken werk verschaft. Er zullen zo veel mogelijk mensen voor worden ingeschakeld die als werkzoekende staan ingeschreven. De opbrengst van het 'geriefhout' dat bij het onderhoud van boomwallen vrijkomt gaat weer in de ISP-pot. Hieruit blijkt nu bovendien weer eens dat landschapsbeheer ook velen werk kan verschaffen!